

ki őt! Nem kap és nem is kaphat segítséget senkitől sem, mert nincsen olyan erkölcsi bizonyítványa, amely garantálhatná, hogy a visszaúthoz kapott költséget már nem a hűtlen barátokra költené el. Nem okoskodás, ha azt mondjuk, hogy az atya figyelemmel kísérte a nyomorban fetrengő fiát, hisz hazavárta. Nem küldött neki pénzt, hogy visszajöjjön. De miért adott arra sommás összeget, hogy elmenjen? Emberileg azt kérdezhettünk, hogy miért nem rúgta ki a lusta, munkakerülő fiát? – A legfőbb isteni alapelv és cél az, hogy a bűnösök térjenek meg és éljenek! Ezt az alapelvet Jézus sohasem szegte meg, még példázatban sem, hanem mindig érvényesítette! Az atya nem lökte ki a kárhozatos útra a fiát, mert nem rab-szolga, bár nem azért látta el útravalóval, hogy azt eltékozzolja, hiszen a világban vonzóbb életpálya is létezik, mint a kalandozás, de ő szabad emberként, „korlátot nem ismerve” kívánt élni!

Az Úr Jézus a szóba hozott példázatban az Isten országának arról a rendjéről beszél, amelyet ma is nehezen értenek meg az emberek! Ebben nem a földi, különösen pedig nem a félreértelmezett törvények érvényesülnek, hanem azok, amelyek miatt az emberek régen is fellázadtak, és amelyeket ma is magukról lerázni akarnak!

Az első megrázó tanulság ebben a példázatban az, hogy Jézus (Isten) ebbe az országba nem lasszóval fogja a polgárokat! Akik ebben a törvényes rendben nem érzik jól magukat, Démással együtt botra tűzhetik bugyraikat, és elinalhatnak. A másik fontos „szabály”, hogy a belépésre nem euróval kell fizetni. De jöhetnek bátran a rongyos senkik. Az igazi szegények, akikről a sáros göncöt leveszik, és új ruhába öltöztetik őket. De ebben az átöltözködésben azok részesülnek, akik a csavargás és annak iszonytató bűneit megvallják és elhagyják! De azt is meg kell tudniuk, hogy belépésük árát Jézus az ő vérével már előre (amikor még kívül voltak) megfizette! A bűnösök hazavárásának ez az oka és előzménye!

A bűn fogságából kiszabadulni nem kívánó és nem akaró embernek a maga igazolására gyakran előhúzott argumentuma, hogy nem tehet róla, ha ilyennek született, vagy ha Isten ilyennek teremtette! Így vád alá helyezi (talán teljesen ártatlanul) a szüleit, de magát a gondviselő Istent is. Ilyképpen magát megnyugtítja, és magáról a felelősséget elhárítja. Nem

veszi azonban számításba, hogy értelmet, erőt, egészséget és több más olyan képességet is örökölt, amelyeknek a hasznosításával elesettségét elkerülhette volna, vagy ezek által még nyomorúságából is kiszabadulhatna. Felelőtlenül élő ember felelőtlenül védekezik!

A választott nép is beleesett ebbe a hibába. Isten feledékenységevel, nemtörődömségevel, nem is ritkán, vádaskodott, és megpróbálta magával elhitetni, hogy Isten rájuk nehezedő keze méltatlanul sújtja őket. Prófétáikat pedig, akik egyre-másra intették, megtérésre szólították őket, üldözték, bebörtönözték, sáros verembe lökték, éheztetéssel is büntették, de meg is ölték!

Engedetlenségeik folytán sok-sok botütést kapott ez a nép, de annyi csodás szabadításban, képtelen helyzetekben is rájuk ömlő áldásokban, annyi kegyelemben, amennyiben ez a nép részesült – ki sorolhatná elő?

– Ó, miért mondjátok hát, ó, miért beszéltek így: Rejtve van a mi sorsunk az Úr előtt, nem kerül ügyünk Isten elé. Hát nem tudjátok, vagy nem hallottátok, hogy örökkévaló Isten az Úr? Megfelelkezik-e gyermekéről az anya, nem könyörül-e méhe gyümölcsén? – Hogyha mások megfeleledkezének is, én nem feledkezem meg terólad soha!

Nagy Ferenc

Gondolatok a Szeretetről

Az Agapé (Szeretet) nem személytelen fogalom, maga a Teremtő Isten.

A Szeretet önmagának a titka.

A Szeretet életet adó cselekvés, az adáson keresztül termelődik újra és újra.

A Szeretet a legmagasabb rendű szellemi élet forrása.

A Szeretet az emberi ráció számára felfoghatatlan, meghaladja a gondolkodás képességét.

A Szeretet a maga helyére az embertársat teszi.

A Szeretet nem ismer szinonim fogalmat.

A Szeretet komplex fogalom: magába foglalja a törvényeit, parancsolatait, ítéleteit, tulajdonságait.

A harmonikus létezés egyetlen feltétele, biztosítója az Agapé (isteni szeretet).

Venyercsán László

A tudomány világából Az „isteni részecske”

Július 5-én a genfi CERN, az Európai Részecskefizikai Központ sajtóértekezletén bejelentették, hogy rátaláltak a világegyetem szubatomi részecskéjére, a

régóta keresett Higgs-bozonra, vagyis az „isteni részecskére”.

A részecskét egy skót fizikusról, a most 83 éves Peter Higgsről nevezték el, aki elméletében már 1964-ben feltételezte létezését. Ledermann Nobel-díjas fizikus „isteni részecskének” nevezte, hogy kiemelje a felfedezés jelentőségét. A Higgs-bozon a fizika standard modelljének eddig hiányzó láncszeme. A tudósok szerint az univerzumban mindenütt jelen levő Higgs-részecskék láthatatlan energiamezőt teremtenek, amely a többi anyagi részecskének tömeget adva lehetővé teszi, hogy azok nagyobb egységeket – molekulákat vagy éppen égitesteket – alkossanak. A szubatomi részecske megmagyarázhatja, hogy miért van egyes részecskéknak tömegük, míg másoknak, például a fény kvantumának, a fotonnak nincs.

Ki kell emelnünk, hogy nemcsak a fizikusok, hanem orvosok, sőt teológusok is felfigyeltek a szenzációs felfedezésre. A modern teológia figyeli a természettudományos kutatásokat. A keresztényiség elismeri a tudomány jogos önállóságát, amikor a saját módszereivel végzi a kutatást: a megfigyelés, mérés, kísérlet és bizonyítás révén igazolja hipotéziseit.

Nem lehet ellentét a Szentírásra támaszkodó teológia igazsága és a tudományok „igazsága” között. A Szentlélek elsősorban nem tudományos ismereteket, hanem üdvösségünkre vonatkozó igazságokat akart közölni a szentíróval. Nem kell félnünk az újabb és újabb tudományos felfedezésektől, hiszen ugyanaz az Isten a Teremtője a fejlődő világegyetemnek, mint aki Jézus Krisztus által kinyilatkoztatta magát.

(Forrás: magyarkurir.hu)

Isten csodálatos világa és a szabadság

Gondoltál-e már arra, hogy milyen csodálatos a világ?

Mennyire egész és mennyire tökéletes minden, amit nem az ember alkotott?

Nézz meg egy virágot! A legegyszerűbbet: nézz meg egy hóvirágot!

Honnan tudja meg bent a föld alatt, hogy odakint már elment a hó, s az ágak könnyező rügyein cinkék hintáznak a napsütésben? Nincs telefonja, rádiója sincsen, mégis értesül arról, hogy mennyire haladt a világ a tavasszal. Hideg föld öleli még a gyökeret, de már megindulnak benne az élet nedvei, és moccan a csíra. Felüti kis zöld fejét a nyirkos falevelek alól. Kinő a szár, utána futnak a levelek. Zöldek. A föld nedvei összetalálkoznak a napsugárral, és zöldre festik a hajszálereket. Aztán kinyílik a szár, kifeszlik a bimbó, előkacag a virág. Kacag. Szinte hallani lehet. Nézd meg jól, milyen szép! Milyen szép és milyen tökéletes. Ember-művész nem alkotott még hozzá foghatót, csak másolt. Egy láthatatlan nagy művész keze dolgozik körülötted. Néztl vízcseppet mikroszkóp alatt? Mennyi ezer élet nyüzsög benne. Egy egész világ. Minden vízcsepp egy világ. Minden világ egy vízcsepp. Önmagáért való zárt egész. A te szemedben céltalan, mert nem vagy művész. Művész csak egy van ezen a világon, egyetlenegy, aki alkot. Napról napra, percről percre, mindig újat és mindig ugyanazt. Nézd a fát! Nézd a hegyet! Nézd meg a folyót vagy a tengert! És gondold el, hány milliárd vízcsepp van benne, hány milliárd vízcseppbe zárt világ! És aztán gondold a csillagokra! Azokra, amiket ismersz, és azokra, amiket nem ismerhetsz. Tiszta éjszakákon nézz föl az égboltra: olyan éppen, mint a vízcsepp a mikroszkóp alatt. Minden csillag egy élő valami, és köztük a tied, a Föld, talán a legkisebb. Gondold csak el, hány milliárd vízcsepp lehet még ezen az egyen kívül, amit ismersz! És akkor gondold számalommal azokra, akik el akarják hitetni veled, hogy nincs Isten! Nincs, mert ez vagy amaz így történt. Mert romokban fekszik a házad. Mert meghaltak sokan, akiket szerettél. Mert kevés a kenyér. Mert sok a nyomorúság. A világban,

(Folytatás a következő oldalon)

Pátmoszi remete

Egy idős ember sétálgat az Égei-tenger partján, lassan elmerengve szemléli a távot. A szürke habok öszszemosódnak a férfi göndör hajának színével. Kissé hajlott a háta, mint aki-nek a vállára nagy terheket raktak. Hosszú szürke kabátja felfogja a tengeri szelet. Lábán egy szakadt bőrsaru, amit jó lenne már kicserélni újra. A messzeséget kutatja, érkezik-e már az efesusi hajó. De nem lát semmit.

Körüljárja a szigetet, kopár sziklák-on vásátja a saruját, és elér a sziget túlsó oldalára, ahonnan nem látni ugyan, de a napsugárban benne villó-dzik Jeruzsálem temploma. Már régen lerombolták a római seregek, kő kövön nem maradt, de emlékeiben most is eleven kép idézi a múltat.

Fiatal fiúcska volt még, szinte gyermek, amikor Jézus, a Megváltó elhívta a tanítványai közé. Abban a csodában részesült, hogy ő lehetett a szeretett tanítvány, aki mindig Jézus jobbán haladt. Nem volt mindig könnyű az a hely, mert közelebb kellett látnia a szenvedést, a fáradtságot, a bánás nyomait. Sajnálta Jézust, és szeretett volna segíteni neki, de nem tudta, hogyan.

Nagy utat tettek meg együtt, és ő szívébe, gondolataiba véste az Úr minden szavát. Most ebben az igehirdetéssel teli gondolatvilágban él.

Ott volt a kereszttel is, és majd megszakadt a szíve, mert Jézus testéből vér csurgott alá, tövisek mélyedtek a homlokába, és szörnyű kínokat élt át.

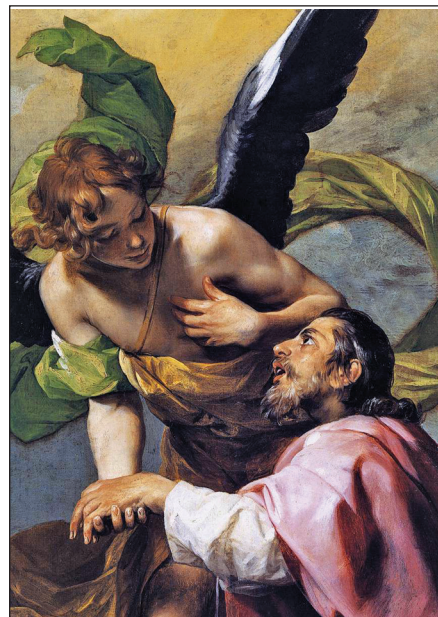
Akkor a Szenvedő örökségképpen neki adta Máriát mint egyetlen tulajdonában levő értéket. Úgy vigyázzon rá, mint aki számára a legkedvesebb személy volt a földön! Megtisztelő ajándéknak tartotta, és gondozta is hűségesen.

Látta, amikor Jézus felment a mennybe, és ott volt, amikor Békességet köszönt nekik a felházban. Félték, tudnivaló volt, hogy az üldözés el fogja érni őket is, csak nem tudták, mikor.

Képzeletében látta a csukott ablakokat, és hallotta a suttogó beszéd lényegét. „Menjünk vissza halászni!”

Itt lehetne halat fogni, a tenger tele van vele, de túl nehéz emlékeket idézne a halászat. Ő már más ember, és másképpen fog halakat az Úrnak. Bár itt, Pátmoszon nem sok emberrel találkozik.

Leült egy kőre, és pihentette a lábait. A gondolatai tovább jártak a távolságot és az évtizedek útjait. Tűzött a nap, de megszokta, csak a keze fejét tette a homlokához. Itt nincs kényelem, a régi városi életnek a nyomát se

leli, csak sziklák, kövek, gyér fűcsomók, és egy barlang. Denevérek suhognak benne éjszaka, akik eleinte nagyon zavarták a nyugalomát, de ennyi idő óta megszokta őket is. Mióta is van ezen a szigeten? Hogy is került ide? Lehet-e számítani arra, hogy még egyszer visszajut Efesusba, ahol oly sok ideig pásztortolta a gyülekezetet?

Milyen változatos volt ez a század! Még hátravan belőle néhány év, de az elmúlt évtizedek megváltoztatták a történelmet.

Visszasétált a barlanghoz, ahol egy kis kecske próbálkozott a fűcsomókon jóllakni, és csodák csodája neki mindig sikerült is. Az efesusi testvérek küldték egyszer, hogy legalább egy kis tejet kapjon naponta. Ők gondoskodtak róla másképpen is, de hajó csak ritkán állt meg Pátmoszon. Nagy ünnep volt a száműzötteknek, ha megérkezett, és levelet, ételmezt kapott a testvéreitől. Azt gondolhatnánk, hogy unalmasan telt az élete, de aki Isten kezébe tette életét, annak éjele és nappala az ő szentséges kezében van elrejtve. Így volt ezzel János is.

A lakatlan sziget megtelt a kis-ázsiai gyülekezetek népével, a kopár sziklás terep átalakult fényes mennyei várossá, és a félelmetes barlang a Bárány trónszékének adott helyet. A régi szent tárgyak új értelmet kaptak, és János értette a jelentésüket.

Ismerte a hét kis-ázsiai gyülekezetet, és tanította őket, ahogy ezt tette a száműzés előtt is. Tudta, mit jelent a hétkarú gyertyatartó, és szeretete volna, ha minden ágán lángolva ég a szeretet. Angyalok serege vette körül, és mennyei hangok zúgtak a fülébe. A

Bárány énekétől volt hangos Pátmosz szigete.

Tudta, hogy ez nem lehet másként, csak Isten jelenléte folytán, ő mutatja meg a múlt és a jövő képeit. Nemcsak azért teszi, hogy elviselhetőbb legyen az egyedüllét, hanem azért, hogy elmondhassa látomásainak lényegét.

Egy nagy kő volt az íróasztala, és a reggeli tiszta fénynél jól látta a betűket. Olyankor írt.

„Gyermekeim, szeressétek egymást!”

Ő, aki nem számíthatott Domitianus császár kegyelmére, hitvalló életre biztatta testvéreit. „Aki győz, örökségül nyer mindent!” A fehér kövecskék a lába alatt új értelmet kaptak, elnevezte őket, és a mennyei Jeruzsálem tiszta városának építő kövei lettek.

Pátmosz! Micsoda emléket hagyta a népekben, akik az üdvösségre várnak! Mekkora ellentét mutatkozott meg a sivár sziget és gazdag látomás képei között!

Így lett Pátmosz az elviselhető emberi élet jelképe. Bár magányosak vagyunk, mások jóságától függ a mindennapi betevőnk, nincs biztonságos jövőképünk, de szívünkben és álmainkban él a mennyei város tudata, örök napfényvel, királyi székkal, „140 ezer” megváltottal, akik fehér ruhában zengnek dicséretet a Báránynak.

Igen, lehet a mi életünk is a kijelentések korszaka, csak olvasni kell a Bibliát, szemünk elé vetül a boldog jövő, ahol csillagos korona várja a hűséges tanítványokat.

Oda igyekszem én is!

Frittmann Lászlóné

Egy gyermek üzenete szüleikhez

Ne vegyél nekem dolgokat, amelyekre te hiába vágytál! Ne érezz bűntudatot, ha nem tudsz megadni nekem mindent, amire fáj a fogam! Néha csak azért kérek valamit, hogy lássam, hol a határ.

Add nekem az idődet!

Kérdezd meg, mi történt az iskolában! Beszéljess velem arról, hogy mit gondolkodok! Érdeklődj afelől, hogyan oldom meg feladataimat! Taníts engem a jóra, és mondd el, mi a rossz! Vitassuk meg terveinket! Bátoríts választásaimban! Dicsérd, ha megérdemlem! Terej jó útra, ha tévedtem!

Higgy nekem, bízz bennem! Irányításoddal jó utat fogok választani. Ha magam mellett tudlak, nem csatlakozom bandákhoz, távol tartom magam az alkoholtól és a drogoktól. Magyarázd meg nekem a gyógyszerhasználat szabályait, és figyelmeztess a droghasználat veszélyeire!

Szeress, és hagyd, hogy szeresselek! Szeress akkor is, ha rossz vagyok! Mutasd ki szeretetedet még abban az esetben is, ha nem tetszik neked a viselkedésem!

Bocsáss meg nekem! Fejezd ki megértésedet tévedésemkor! Add értésemre, hogy mindig van esély az újrakezdésre! Engedd meg, hogy tettemért én vállaljam a felelősséget! Javíts ki, mondd el, ha tévedtem, de sose tedd ezt mások előtt! Kérlek, sose hasonlíts másokhoz, különösen ne a testvéreimhez!

Büntess meg, ha rosszat teszek! Ismerd el, ha jól cselekszem! Ne parancsolj nekem, kérj tőlem! Ez összetartásunk érzését jelenti számomra. Ha

megkérlek valamire, boldogan megteszem majd.

Bánj velem úgy, mint a legjobb barátoddal! Figyelj rám, ha szeretnék megbeszélni veled valamit! Még csak gyerek vagyok, de nekem is vannak gondjaim, aggodalmaim. Tiszteld a bánatomat, fájdalmamat!

Mondd sokszor, hogy szeretsz engem! Erősíts meg abban a tudatban, hogy különleges vagyok és mindig szeretni fogsz, bármi történjen is! Résszed vagyok, valami különös dolog, a szerelem teremtet.

Megígérem, hogy megtanulok viselkedni, mondani fogom, hogy „bocsáss meg!”, „kérem szépen...”, „köszönöm!”, „sajnálom a történeteket” – szóval mindent, amit elképzeltél, amikor beszélni tanítottál. Mondani fogok majd mást is, például hogy „szeretlek benneteket”!

Mindenekelőtt tanítsatok a szeretetre, hitre és az emberek, országunk tiszteltetére!

(Folytatás az előző oldalról)

mondod, nincsen igazság. És a te világot érte alatta. A te külön világot, ezt az aszfaltos, vízvezetékes, órabéres és gyárkéményes világot. A nyakkendő, nyúlász kalapos, szénhiánnyal küzdő, műhelyszagú és paragrafusok közé zsúfolt világot. És elfelejted, hogy ezt a világot te csináltad magadnak. Te és a többi emberek, és így egyedül ti vagytok felelősek mindazért, ami benne történik. Az ember alkotott magának egy külön világot, a vízcseppek belül. Kiugrott a nagy együttesből, kivonta magát a művészi rendező keze alól, ácsolt magának külön színpadot, pingált magának külön díszleteket, s maga osztja ki magának a szerepeket benne. Hát ne jajgasson, ha rosszul sikerül az előadás! Ha a kontár módon ácsolt kulisszák olykor rászakadnak és rozsdás szögekbe veri a fejét. Maga tette oda a szögeket. Ha rosszul mennek tehát a dolgaid, ne csodálkozz! És főleg ne igyekezz Istenre hárítani a ballépések felelősségét! Szabad kezet kértél, s ő, amennyire lehetett, szabad kezet adott. A lerombolt házakról, a drágaságról, a feketepiacról, a szénhiánnyal s arról, hogy pénz nélkül maradtál és vakarod a fejed: ő igazán nem tehet. És hogy a nyomor – feltéve, ha mértéktelenségemben el nem rontottad – megemésze az ételt, amit adsz neki. Nem felelős, ha szíved idő előtt megunja pumpálni a véredet, mert hanyagul és könnyelműen elrontottad felesleges izgalmaival, amiket a magad bosszantására sikerrel kiagyaltál. Nem várhatod, hogy ő menjen oda hozzád, ha magad voltál az, aki fölényes emberi elmédre hivatkozva hátat fordítottál neki. Neked kell fölkeresned őt, ha vissza akarsz hozzá térni. Könnyen megleled, ha igaz és tiszta benned a szándék. Ha nem sértett hiúságot és csalódott önzésedet akard neki elpanaszolni, hanem egyszerűen csak látni akard őt, s megnyugodni abban, hogy van. És ha elég tisztán és elég egyszerűen állsz meg előtte, levette minden magadra aggatott bohóccimát, amit társadalompolitikának, tudománynak vagy előítéletnek nevezel: akkor talán rád is néz. Talán még rád is mosolyog. Mélységes mély, szelíd művész szemével végigsimogat és azt mondja: – Bizony látom, rossz bőrben vagy, fiam. Ideje volt, hogy visszatérj közeink. **Wass Albert (Te és az Isten)**

A magyar fa

Ha egy fára ragyog a nap fénye,
hogyne lenne életre reménye!
Meleg a fény, fakad a rügy tőle,
zöld levélke bújik ki belőle.
Sok kis virág, fehér kelyhű, tiszta.
A kék égre úgy mosolyog vissza.
S ha lehullik mindenik virága,
gyümölcsöktől hajlik a fa ága:
Ha egy fára ragyog a nap fénye,
hogyne lenne életre reménye!

Mért látom hát kopáran a fát,
az én szegény, szomorú hazámat?
Hiszen Isten kegyelmének napja
sugarát rá bőséggel hullatja.
Mért mered hát csupaszon az ága?
Miért nem fakad rügye és virága?

Kis rügycskék, ti talán tudjátok.
Hívogaton, ha letekint rátok,
talán ti nem engedtek szavának,
kis rügyei a nagy magyar fának!
Tavaszt csak nap melege adhat.
Tavaszt csak az Úr Jézus fakaszthat.
De hogy a fa virágba boruljon,
kis rügycske kell, hogy kiviruljon,
engedjen a napfény melegének,
Megváltója nagy szeretetének.

Rügyszívecske, nyílj meg valahára!
Meleg árad le a magyar fára:
az Úr Jézus kegyelmének fénye.
Hogyne lenne életre reménye!

Túrmezei Erzsébet

A tékozló fiú ma hazatér

Forró júniusi nap volt. Céltalanul lődörgött. Éppen az imaház előtt haladt el. Egy ének szűrődött ki az ablakon.

– Isten szeret minden gyermeket...
– Jó nektek! – gondolta keserűen, és eszébe jutott részeges apja, szétesett családjá...

– Nevén ismer mindenkit és hív magához, ő a mi atyánk...

Egy pillanatra megállt. Micsoda, hogy Isten ismer mindenkit és hív? Engem is? Mit jelent ez? ...és szívében sosem ismert remény ébredt, hogy valaki már végre őt is szeresse, nevén szólítsa, magához hívja. Némán állt. Nem bírt továbbmenni. Figyelt.

Aztán valami furcsa érzés csak húzta-húzta befelé, pedig nagyon félt. Mit keres ő itt? De nem tudott ellenállni! Fogva tartotta egy ismeretlen vágy, egy boldog lehetőség, de nem tudta, hogy mi ez.

Nagyon, nagyon lassan beoldalgott. Egy korabeli fiút látott.

– Péter vagyok! – és lazán kezét nyújtott.

A másik végtelen undorral nézett végig rajta.

– Mit keres ez itt ebben a szegecsés dzsekiben, láncokkal a derekán, karikákkal a fülében és az orrában is... fúj!

Büszkén fordult el tőle, mint aki semmit se hallott, semmit se látott. Felvetette a fejét és arrébb állt.

De Péter – maga se értette, hogy miért – megint odalépett hozzá:

– Péter vagyok. És te?

– Sándor... – nyögte ki kényszereketten.

– Mi folyik itt?

– Hogyhogy mi folyik itt? Ez itt, ha nem tudnád, istentisztelet.

– Már most?

Sándor arcát elöntötte a düh. Mi az, hogy már most? Ez nem lát a sze-

métől? Micsoda egy alak, ez valami fürtelem, és úgy fordult el tőle, mint aki bűdös, mocskos és értékelen.

– Még ide is benyomulna a világ! – dohogott magában –, ebbe a szent házba! Micsoda időket élünk!

Aztán elmúlt egy év.

Péter örömmel lubickolt Isten kegyelmében. Megváltozott. Új élete semmiben sem idézte a régit. Boldog volt, elfogadott, és igen hálás Istennek. Többször kiállt tanúságot tenni, hogy az Úr miből szeretgette őt ki.

Sándor megrökönyödve hallgatta:

– Micsoda? Én hathetes korom óta járok gyülekezetbe, és megülök nyugton. Tudom, mi az illem, nekem már az őseim is hívők voltak! Ez meg itt nem szégyell mindent kifecsegni magáról. Még hogy visszavitte, amit lopott, bocsánatot kért a szüleitől, véget vetett az erkölcstelen életének... én a föld alá süllyednék, ha ilyen múltam lenne! Nahát...

Kis idő után Péter mellett egy csodaszép, fiatal lány jelent meg a gyülekezetben. Régi barátnője volt, aki megtért volt kedvese szavaira. Most azt tervezték, hogy összeházasodnak. Péter lelkesen újságolta, hogy Isten indítására tisztán élnek a menyegzőig. Sándor meghallotta.

– Micsoda csaja volt ennek! Micsoda élet! Ez aztán tudta, hogy mitől döglik a légy... diszkó, zene, éjszakák, pia, döngicsélő nők, oda ment, ahová akart... ez aztán a valami! Most meg itt szenteskedik. Undorító!

Péter és Andi a fellegekben jártak. Kaptak is feladatot a pásztortól. Ők fogadták a betérő fiatalokat.

– Azért ez már durva! – háborgott Sándor. Én itt vagyok már 20 éve, és semmi, ez meg most jön ide, és máris micsoda szolgálatot kap... – hiába, nincs igazság a földön, ilyen ez a világ!

Révész Milán:

ADAPTÁCIÓ

Evangéliumi Karénekek feldolgozása
modern zenei alapokon

-Lemezbemutató koncert-

A koncert énekesei:
Szamosvölgyi Zoltán
Szappanos Tibor

2012. július 29. 10:00
váci baptista imaház

A belépés díjtalan!

további információk:
www.milanzene.hu

Mikor Sándor látta, hogy mindenki igaz szívvel örül Péteréknek, ő is odament, és gratulált nekik. Mosolygott és áldások sorát kívánta.

De délután, amikor a szomszéd fiával beszélgetett, kibuggyant belőle az igazi érzés.

– Tudod, ez még a bibliaórán is szörnyű! Mindenre rákérdez, hogy mi a mélyebb tartalom, hogy ezt Isten hogy gondolja, hogy ez mit jelent a mai életben... látszik, hogy milyen primitív. Kérdezhetne engem is, kijártam a vasárnapi iskolát, én mindent tudok, az összes aranymondást... de ez inkább Marika nénihez fordul, ahhoz az öreg szentfázékhoz! Micsoda idők! Remélem, hamar visszajön Jézus, és vége lesz az ilyenek basáskodásának.

Egy napon Péter és Sándor együtt mentek a villamoshoz.

– Gyere el az eljegyzési ebédünkre – kérte őt Péter kedvesen –, nagy ünnepséget rendezünk. Külön megköszönjük Istennek, hogy szeret minket, a nevünkön szólított, meghalt értünk

a kereszten, így tiszták és szentek lehetünk. Jó volna, ha te is velünk örülnél.

Sándor szeme elkerekedett... Mi? ...hogyan ezek szentek!? Hát micsoda fertőben éltek! Ezekkel én biztos, hogy nem keveredek! Még hogy egy asztalhoz ülünk? Azt már nem! És hogy ott lesznek a régi haverok közül is, akik érdeklődnek Isten iránt? – nehogy már én szórakoztassam azokat is. Na ne! Megfordulna gyülekezetet vezető nagyapám a sirjában, ha ilyenekkel paroláznék! Ezt aztán soha!

– Mikor is lesz? – kérdezte Sándor.

– Jövő vasárnap, remélem, szabaddá tudod tenni magad.

– Sajnos pont akkor nem érek rá...

– ...mit képzel ez magáról, csak így rám akaszkodik. Persze, mert bátorítják. A gyülekezetnek is több esze lehetne, hogy meglássa, micsoda firmák ezek... azért ez már döbbenet!

Aztán Sándor kurtán-furán elköszönt és továbbment, folytatni „szent” életét.

Salyámosy Éva

Bemerítés Ceglédén

2012. július 1. örömteli nap volt a Ceglédi Baptista Gyülekezet életében, amikor két fiatalember – Szabó Tamás és Szabó Márk – tett biznyságot hitéről és pecsételte el életét Krisztus mellett. A bemerítésre a katolikus általános iskola ebédlőjében került sor, ahol mintegy száz fő vett részt az istentiszteleten. A jelenleg tizenöt fős gyülekezet számára az öröm mellett nagy kihívás is volt az alkalom megszervezése, amely így Isten gondoskodásának és vezetésének a megtapasztalását is jelentette egyben. Az igehirdetés szolgálatát Ádány Mihály,

a Budai Baptista Gyülekezet presbitere, a bemerítést pedig Hajnal Zoltán, a gyülekezet lelkipásztora végezte. Az istentiszteleten a városban működő Ökumenikus Gospel Kórus is szolgált, énekük jó biznyságtétel volt az evangélium üzenetének egyetemesége mellett.

Bár önálló ingatlan híján felettébb sok feladatot adott a gyülekezet minden tagjának az alkalom megszervezése, mégis örömmel várja mindenki a következő alkalmat, amikor bemerítkezők biznyságtételét hallgatva, szemlélve örülhet.

Nekem úgy jó...

Szeretném tovább folytatni: „nekem úgy jó, kislányom, ahogy neked jó!”

Egy korábbi írásomban már említést tettem feleségem nagymamájáról, a néhai lelkipásztor-feleségről Bretz Vilmosnéról, aki időskorában fél évig nálunk lakott, hogy két dédunokájára vigyázzon. Ebből adódóan egy háztartásban éltünk vele. Feleségem igyekezett a kedvében járni, kényelmesebbé tenni a nálunk töltött napjait:

– Nagymama, te hogy kéred az ebédet?

– Kislányom, nekem úgy jó, ahogy neked jó! – hangzott a válasz.

– Nagymama, ne igazítsam meg az ágyadat másképp? – Aztán – Nagymama, neked jó lesz ez a törülköző? – Vagy – Ne nyissam ki egy kicsit az ablakot nálad? – kérdezett tovább a figyelmes unoka.

– Kislányom, nekem mindig az a jó, ahogy neked jó! – érkezett a kedves, szelíd válasz szinte minden kérdésre...

Azért jutott eszembe a Bretz nagymamáról ez a kedves történet, mert nekem is szépen cseperednek már az unokáim, igaz, dédunokák még nincsenek, de majd el tudom mondani, ha a jó Atya megadja, ilyen idős koromban én is: – kislányom, nekem úgy jó, ahogy neked!

Aztán hadd kérdezzem tovább! Vajon a házasságban a férj vagy a feleség tud-e olyan alázatos lenni, hogy a békesség kedvéért ki tudja mondani, hogy nekem úgy jó, ahogy neked. Vagy a családban a gyerekek tudják-e mondani szeretettel és tisztelettel, hogy apukám vagy anyukám, nekem úgy lesz jó ahogyan ti döntötök, ahogyan nektek jó!

Persze mást is üzen ez a történet. Hívó emberekként az élet nehezebb pillanataiban is ki tudjuk mondani Isten felé, hogy Uram, nekem úgy lesz jó, ahogy neked jó...

Tudsz-e minden élethelyzetben nem kívánni többet, elégedett lenni azzal, amit Istentől kapsz, „hiszen mid van, amit nem (tőle) kaptál” (1Kor 4,7), máskülönben pedig „valóban nagy nyereség az istenfélelem megalégedéssel” (1Tim 6,6).

Papp Ferenc

2012. július 29—augusztus 5.

Kilenc lépés a biztos depresszió felé

Nicole Unice – aki bibliaoktatóként és közösségszervezőként dolgozik és három gyermek édesanyja – a *Relevant Magazine*-on foglalta össze azokat a lépéseket, amelyekkel igen gyorsan depressziós, lehangolt lelki állapotban találhatjuk magunkat.

1. *Ápold a sértődöttségedet!* Feltételezd a legrosszabbat az emberekről! Ha félreértenek, mellőzve érzed magad, gondold azt, hogy az emberek tényleg gyűlölnék téged és nemkívánatos a jelenléted! Utáld magadat és utáld másokat! Ismételd ezt napal és éjszaka, és tedd ki magad ennek a mentális önpusztításnak!

2. *Élj a múltban!* Ismételd meg magadban a korábbi eseteket, amikor ugyanez történt veled, és idézd fel a múlt fájdalmas pillanatait!

3. *Hagyd figyelmen kívül a tested jelzéseit!* Ne hallgass a testedre, ha fáradtnak érzed magad, ne pihenj! Ha összevissza alszol, továbbra is aludj így! Egyél sok gyorskaját, ami- ben alig van tápanyag, és az egekbe küldi a vércukorszintedet! Ha stresszes vagy, egyél, ha fáradt vagy, igyál kávét! Ezt vedd rendszerbe legalább három napra! Ha kimerültnek érzed magad, ne figyelj oda! Ha testmozgással akarod kiadni a stresszt, igyál meg néhány Red Bullt!

4. *Hagyd figyelmen kívül a lelkedet!* Tégy úgy, mintha gép lennél! Ne vedd komolyan a lelkedet, és gondold azt, hogy téged nem érintenek meg a szomorú szerelmes dalok, az unalom és a buta YouTube-videók! Figyelj oda, hogy ne hallgass és ne olvass semmilyen építő jellegű zenét, újságot, könyvet!

5. *Higgy a hazugságnak, hogy mindenki másnak megvan, amit szeretne, csak neked nincs!* Higgy a romantikus sorozatoknak, és gondold azt, hogy az ismerőseid élete sokkal jobb, mint a tied!

6. *Válj cinikussá!* Kezdj hinni abban, hogy az emberek nem változnak, az élet alapvetően szívas, és hogy a fájdalom elkerülése fontosabb, mint a szeretet kockáztatása.

7. *Sose sírj!* Sose mutass gyengeséget! Ne légy szomorú! Ha ki akar- nak belőled törni a könnyek, tartsd vissza erővel! Hagyd figyelmen kívül az okot, amiért sírhatsz, és ha pár percig rágondolsz, mondogasd magadnak, hogy mindegy, milyen veszteséget vagy fájdalmat okoz neked, feldúltnak lenni butaság és teljes mértékben fölösleges.

8. *Sose kérj bocsánatot!* Sose ismerd be, ha elrontottál valamit! Mi- kor tudod, hogy elrontottál valamit, akkor is igazold magad és érvelj magad mellett!

9. *Mérd lehetetlenül magas mércé- vel magadat és az embereket!* Gondold azt, hogy a hibázás számodra nem lehet opció, mindenképp el kell ke- rülnöd, és mindennek, amibe bele- kezdesz, hatalmas sikerrel kellene végződnie! Hallgass arra a részed- re, ami szerint hibázni szörnyű do- log, és ne kezdj bele sose semmibe az ettől való félelem miatt, vagy hallgass arra a részedre, ami szerint te mindig jól csinálsz mindent, próbá- lkozz, hibázz és gyűlöld magad! És mérj mindenkit magad körül ugyanilyen mércével, kivéve azo- kat, akik tudják, mit kell mondani vagy csinálni, hogy jobban érezd magad!

Úgy gondolom, mindenkinek megvan a tizedik lépése a depres- zió felé, de ez mindenkinek egye- di. Ez lehet egy egészségtelen kap- csolat, ami csak meggyengít, vagy valaki, akit ismerőseid kellene Facebookon az ismerőseid közül, vagy a telefonszámát a mobilodból.

Talán elolvastad most ezeket a lépéseket, de egyik sem hangzott jól számodra. Ebben az esetben tedd meg az ellenkezőjét minden lépés- nek, és élj egy egészséges életet!

(Forrás: relevantmagazine.com)

Kiút az életre

„Fiam, figyelj szavaimra, hajtsd fü- ledet mondásaimra! Ne téveszd szemed elöl, őrizd meg azokat szíved mélyén, mert életet adnak azoknak, akik megta- lálják, és gyógyulást egész testiüknek. Minden féltve őrzött dolognál jobban óvd szívedet, mert onnan indul ki az élet!” (Péld 4,20–23) Megfigyeltük már, hogy az élő szervezeteknek micsoda regenerációs, életmegújító képessége van? Mit jelent ez? Azt, hogy amikor az élő szervezeteket megszabadítjuk azoktól a gáaktól, melyek működési zavart okoznak, a legtöbb esetben magától helyreáll a jó működés. Mit jelent ez szá- munkra? Azt jelenti, hogy ha meg- szabadulunk az életet nyomorító és gátló akadályoktól, erőktől és me- chanizmusoktól, akkor a legtöbb esetben életünk magától helyreáll. Ki ez a maga? Isten, aki láthatatlan, de hatékony kegyelme révén meg- újítja életünket: egészségessé tesz.

(A szerk.)

A perfekcionizmus bűne

„Még a tökéletességnek is meg- vannak a maga korlátai...” (Zsolt 119,96 NLT)

A magas színvonal és a részle- tekre való odafigyelés kíváncsú; ez mutatja meg, ha büszke lehetsz a munkádra. Az igazi perfek- cionisták azonban a „mindent vagy semmit” megközelítés szerint él- nek, mindenben hibát találnak, és megszállottjai annak, hogyan lehe- tett volna még jobban csinálni azt a valamit. A perfekcionisták a lehetőségeket a bukásra való esélynek látják, és még ha el is érik kitűzött céljukat, nem érznek elégedettsé- get. Az örökkévalóságnak ezen az oldalán egyikünk sem fogja soha elérni a teljes tökéletességet. Mind tökéletlenek vagyunk – szokj hoz- zá! Itt csak „...töredékes az ismere- tünk...” (1Kor 13,9). Tehát: 1. En- gedd meg magadnak a kudarcot a siker érdekében! Henry Ford mon- ta: „A kudarc csupán lehetőség ar- ra, hogy újrakezdjük még okosab- ban.” 2. Bár kezdetben valószínű- leg nem leszel kiváló, azért ne félj megpróbálni! Nem fogsz tökéletes eredményt kapni, de így lehetősé- ged lesz meglátni, hogy néha az „átlagos” is előrelépés. 3. Ne légy olyan szigorú magadhoz! Engedj a szorításon, és megkönnyebbülsz. Bocsáss meg magadnak, és terjeszd ki a megbocsátást másokra! Emerson mondta: „Az ostoba kö- vetkezetesség a kisszerű elmék kí- sértő szelleme.” 4. Ne ragadj le a részleteknél! Állíts fel határidőt! Mondd azt: „Harminc perct szá- nok erre.” Egy ismert tanácsadó ezt mondta: „Ésszerű elvárásaid legye- nek... tedd meg a tőled telhető leg- többet, és bátoríts másokat is erre! Az igazság az, hogy Isten közel sem olyan szigorúan ítéli meg hi- báinkat, mint mi magunk. Ő „...emlékszik rá, hogy porból lettünk” (Zsolt 103,14).

Bob Gass

Német és magyar ökumenikus főtítkári találkozót tartottak Budapesten

Dr. Elisabeth Dieckmann a Német Egyházak Tanácsának főtítkára látogatást tett a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa főtítkáránál, dr. Fischl Vilmosnál július 16–17-én Budapesten.

A találkozás célja a két tanács közötti kapcsolatok erősítése volt. A megbeszélésen a két főtítkár tanácsaik éves programjait ismertették meg egymással. Voltak olyan programok, rendezvények, amiket mindkét tanács szervez. Ilyenek a teremtés napja/teremtés hete, ökumenikus imahét, nagy- és kisegyházak együttműködése.

Egyetértettek abban, hogy jó ötlet lenne, ha a jövőben szorosabban együttműködne a két tanács. Hangsú-

lyozták az európai főtítkárok éves találkozójának fontosságát.

A német főtítkár nagyon örült a meghívásnak, és köszönetét fejezte ki a magyar vendégszeretért. Reméli, hogy lehetősége lesz rá, hogy viszonzza a meghívást.

Forrás: MEÖT

H I R D E T É S E K

♦ **Ház eladó** Háromgenerációs, 266 m²-es, három szintes, öt szobás, csodálatos panorámájú családi ház nagy telekkel Solymár csendes, forgalommentes zsákutcájában, központhoz közel eladó. A házhoz nagy garázs, két erkély, óriási terasz + egy külön bejáratú lakás tartozik. Irányár: 48 millió forint. Érdeklődni a +36 30 927-3138, és a +36 70 411-7694-es telefonszámokon lehet.

♦ **Ingyenes jogi tanácsadás** az MBE székházában (VI. kerület, Benczúr utca 31.) minden kedden 15–16 óráig. Ügyvéd: dr. Zolcsák Ottó. Előzetes bejelentkezés az alábbi telefonszámokon szükséges: 06-30/ 3068-340 vagy a 06-20/775-8181 (baptifon). Az ügyfelek fogadása az előzetes időpont-egyeztetés alapján történik. Szerződések, ingatlanjog, cégalapítás, -módosítás, munkajog; öröklési jog; családjog, birtokvédelem, kártérítési jog.

♦ **Szociális munkást keres** A Bakó-Biofalu a Csaláért közhasznú nonprofit kft. pályázatot hirdet szociális munkás munkakör betöltésére. Az alkalmazotti jogviszony határozott idejű (30 hónap); várható kezdés: 2012. november 1. A munkavégzés helye: Nógrád megye, 2678 Csesztve, Csesztve-Bakópuszta. A munkakörbe tartozó lényeges feladatok: mélyszegénységben élő roma és nem ro-

ma családok keresztyén hit alapú gondozása, egyéni esetkezelés gyermekek és felnőttek számára, szociális munka, tanácsadás, családlátogatás, csoportos munka, szabadidős programok kísérése stb. Pályázati feltételek: szociális munkás, mediátor, szociálpedagógus, pedagógus, hitoktató (előny: hátrányos helyzetű csoportokkal való tapasztalat). A pályázat benyújtása és további információ: Teleszky Beáta, bakobiofalu@t-online.hu.

♦ **A Budapesti Tirannosz Ház felekezetközi fiúkollégium felvételi hirdet** Szeretettel várjuk olyan fiúk jelentkezését, akik szeptembertől valamelyik budapesti főiskolán/egyetemen folytatják tanulmányukat. **Jelentkezési határidő: július 31.**

Jelentkezési lap letölthető: www.tirannoszahaz.hu. További információ: Páfkó Tamás (20 770 59 95).

♦ **Kiadó** Mátyásföldön a főiskola környékén 1+2 félszobás, 4. emeleti, konvektoros, vízórással, felújított lakás, 45 000 Ft + rezsier. Kéthavi kaució szükséges. Tel.: +36 20 459 9335.

♦ A Bagamér-Vámospércsi körzet romamissziós állomásaira **várnak** működőképes **hangszerfelajánlásokat**, hangfalakat, keverőpultot, elektromos gitárt, szintetizátort. A felajánlásokkal kapcsolatosan hívható: Kovács Lajos (06/20/775-9337).

AKIK HAZAMENTEK

„Van vigasztalás Krisztusban” (Fil 2,1)

KARCAG: Szász Imréné (Oros Ilona) testvérnőt 73 esztendőskorában hívta haza Teremtő Ura. Ica néni a gyülekezetet hűségesen a szívében hordozta és szolgálatával építette. Temetésére 2012. február 7-én került sor, melyen testvérnőnk életének egyik alapigéje szolgáltatta a gyászolók felé a vigasztalás üzenetét. A gyászistentiszteleten Pesti Csaba, a körzet lelkipásztora szolgált.

MEZŐTÚR: Kovács Lászlóné Magyar Gabriellától július 14-én búcsúztunk, 85 évet kapott Teremtőtől. Imádsága beteljesült, sok szenvedés után hirtelen halállal távozott. Kérésére Veres Imre lelkipásztor hirdette az igét a ravatalozóban Ézs 49,15 alapján. A sírnál Majnár Zsolt ny. lelkipásztor igeversekkel és imádsággal búcsúzott. A kondorosi énekesek szolgáltak.

PENC: Somogyi Sándorné Rell Lidia testvérnő 70 áldott évet élt Isten kegyelméből. Élete valamennyiünk számára példa. A temetése május 12-én történt, ahol Asztalos Imre és Sellyei Imre lelkipásztorok, a KIFI és a felsőpetényi gyülekezet énekkara szolgált.

– Babka János testvér 58 évet élt Isten kegyelméből. Hosszú szenvedését némán hordozta. Megtérése ekkor történt. Temetése június 9-én volt, melyen Sellyei Imre lelkipásztor és a KIFI énekkara szolgált.

BP.–RÁKOSPALOTA: Kiss Margit testvérünköt június 8-án a rákospalotai temetőben búcsúztunk, 65 évet kapott az Úrtól. Utolsó két évét súlyosbodó betegsége miatt a Kiskőrösi Filadelfia Szeretetházban töltötte. Itt érte őt a hazahívó szó 2012. május 15-én. A gyászistentiszteleten Győri Kornél lelkipásztor testvér és testvérnőnk bátyja, Kiss Emil szolgált.

Az MBE Könyvesboltja
július 25. és augusztus 12.
között zárva tart.

BékeHírnök – a Magyarországi Baptista Egyház hetilapja • Felelős kiadó: Papp János egyházelnök • Felelős szerkesztő: Háló Gyula • Tördelőszerkesztő: Papp Szabolcs • Szerkesztőség és kiadóhivatal: 1068 Budapest VI., Benczúr u. 31. • Telefon: 352-9707/199 • Fax: 352-9993/103 • E-mail: bekehirkok@baptist.hu • www.bekehirkok.baptist.hu • Előfizetés és terjesztés (postázással, példányszámmal kapcsolatos kérések-kérdések): 352-9993/172 • A BékeHírnök csekkszámlasszáma: 11706016–22163851 • Kéziratot nem adunk vissza és nem őrzünk meg. Lapzártá szerda este, átfutási idő három hét. A hirdetéseket megjelentetjük, tartalmukért felelősséget vállalni nem tudunk. • Nyomtatás: Mátyus Bt. • Telefon: 29/367-945 • Felelős vezető: Mátyus Gyula • HU ISSN 0133–1256 • HU ISSN 1588–0117 (on-line) • Ára: 200 Ft

Baptista intézmények vezetői konferenciája

A Baptista Szeretetszolgálat több mint 30 szociális intézményének vezetői egy kétnapos szakmai konferencián találkoztak július első hetében Velencén. A szakmai előadások és kötetlen megbeszélések keretében az egész országban tevékenykedő szervezetek vezetői tájékozódtak a fenntartó előtt álló kihívásokról, és értékelték az elmúlt év történéseit. Az előadók között volt *prof. Kroó Norbert* akadémikus, a Magyar és a New York-i Tudományos Akadémia tagja, *Papp János*, a Magyarországi Baptista Egyház elnöke, *Vujity Tivtko*, a TV2 riportere, *Pesty László*, a Pesty Fekete Doboz szerkesztője és *Lukács Csaba*, a Magyar Nemzet főmunkatársa.

A Baptista Szeretetszolgálat által fenntartott szociális intézmények széles körű munkát végeznek az egész országban. Idősek otthonát működtetnek, fogyatékkal élők számára nappali ellátást, szenvedélybetegek számára rehabilitációt, hajléktalan emberek számára ellátó rendszert, valamint rászorulókat részére házi segítségnyújtást biztosítanak, átmeneti otthonokat tartanak fenn, összesen naponta több mint tízezer embernek biztosítva ezzel szociális szolgáltatást.

(baptistasegely.hu)

Az igazságról mondták

Az a legnagyobb hazugság, amelyik legközelebb áll az igazsághoz. (Chesterton)

A fél igazság néha a hazugságnál is kártékonyabb. (Bob Gass)

Az igazságnak általában nincs szüksége a cenzorok segítségére. (Jared Taylor)

Az érintésről

A pedofilától és a szexuális zaklatástól rettegő világunkban könnyen hangsúlytalanul válhat az, hogy mennyire szükségünk van mindannyiunknak a fizikai érintésre és a fizikai jelenlétre. Hívóként is testben élünk, és úgy lettünk teremtvé, hogy születésünktől a halálunkig Isten szeretetére ilyen formában is szükségünk van. Gondoljunk minderre a következő kisebb íráskor olvasása közben! (A szerk.)

Érints meg!

Ha kisbabád vagyok – érints meg! Szükségem van az érintésedre, úgy, ahogyan talán sosem képzeled. Ne csak mosdass, pelenkázss és etess! Ringass el! Puszd meg az arcomat, és simogass! Nyugtató, lágy érintésed biztonságot és szeretetet ad.

Ha gyermeked vagyok – érints meg! Akkor is, ha dacos vagyok és elutasítalak. Ne add fel, keress új utakat, hogy közel kerülj hozzám! Jó éjt! Puszd édes álmokat hoz. Mindennapi érintésed elmeséli, mit érzek.

Ha kamasz fiad vagyok – érints meg! Ne hidd, hogy nem kell éreznem, hogy törődsz velem csak azért, mert már majdnem felnőtt vagyok! Szükségem van szerető karjaidra, szükségem van lágy hangodra. Az élet viharában a bennem élő gyermek érted kiált.

Ha barátod vagyok – érints meg! Semmi sem mutatja jobban szeretetedet, mint egy meleg ölelés. Mikor szomorú vagyok, egy gyógyító érintés mondja el, hogy szeretsz. Azt mondja el, hogy nem vagyok egyedül. Lehet, hogy az érintésed minden, amit kapok.

Ha életed párja vagyok – érints meg! Talán azt hiszed, hogy szenvedélyed elég nekem. De csak karjaid tartják távol a félelmet. Szükségem van lágy, vigasztaló érintésedre, mely emlékeztet, hogy olyan szeretsz, amilyen vagyok.

Ha felnőtt gyermeked vagyok – érints meg! Ha van is saját családom, akiket megölelhetek, mégis szükségem van anyám vagy apám karjára, mikor gyenge vagyok. Szü-

lőként máshogy látlak. Már jobban tudlak becsülni.

Ha idős szülőd vagyok – érints meg! Ahogy én érintettelek, mikor kicsi voltál. Fogd a kezem, ülj közelebb, adj erőt! Melegítsd megfáradt tagjaimat közelségeddel! Bár a bőröm ráncos, érintésre vágyik. Ne félj! Érints meg!

Egy idézet

Megfogta kezem, és szótlánul, mozdulatlanul ült ágyam mellett. Az emberi kéz érintése jólesett. A fájdalom elcsendesedett, s a zsongó békében, mely reám köszöntött, megnyugodva éreztem ezt az emberi kezet, amely az idegen világban, a váratlanul reám zuhant nyomorúságban érzékösség nélkül figyelmeztetett, hogy az emberi részvét és segítség minden szörnyűség közepette is működik. (...) Arcán megjelent az a szomorú mosoly, melyet nem tudok elfelejteni: mintha tehetetlenségében mosolyogna ilyen szomorúan, mintha bevallaná... hogy tudásának és segítőkészségének körülbelül ez a határa, ez minden, amit egy ember végső szükségben tehet egy másik emberért. (Márai Sándor)

Az érintés gyógyít

Akiket szeretünk, azokat megöleljük, megsimogatjuk, vállukra tesszük kezünket. A testi kontaktus függ természetesen a kapcsolat mélységétől, közvetlenségétől, a kultúrától. A déli kultúrák általában több testi érintést engednek meg, mint az északiak. De ezeken belül is változó a testi érintkezés mértéke és jellege. Az arabok annyira közvetlenek, hogy az már szinte elviselhetetlenül megbotránkoztató a nyugati ember számára.

A nyugati ember elvárja, hogy mindenki tartsa tiszteletben a magánzónáját: ne érnék hozzá, még a ruhájához sem.

Mi az értelme és jelentősége a testi érintésnek? A testi érintés által pozitív érzések és életenergiák indukálódnak a másik lelkében, szervezetében. Ezért is figyelhetjük meg, hogy áldásadásnál lehet testi érintés, de megátalkozásnál sosem teszik a megátalkozottakra a kezet.

Az érintésnek megnyugtató hatása is van. Ezért tartja a beteg kezét a kezében a kórházi ágyban az orvos vagy a nővérke. Ezért mennek kézen fogva, akik egymáshoz tartoznak. Ezért veszi ölébe síró gyermekét az édesanya.

Egy régi mondás szerint napi két simogatás kell a túléléshez, négy a vegetálásához, és nyolc az élethez.